

Tiltagets titel: "Proces Sammenhængskraft". Hillerød Kommune v/Børne, familie og skole direktør Anders-Peter Østergaard d. 24. juni 2011.

Hillerød Kommune har udviklet en innovativ metode til at arbejde i praksisfeltet mellem formelle og uformelle samfundsstrukturer, med det fokus at skabe deltagelse og dermed inkludere unge, der udviser risikoadfærd, i deres egen kontekst/lokalområde.

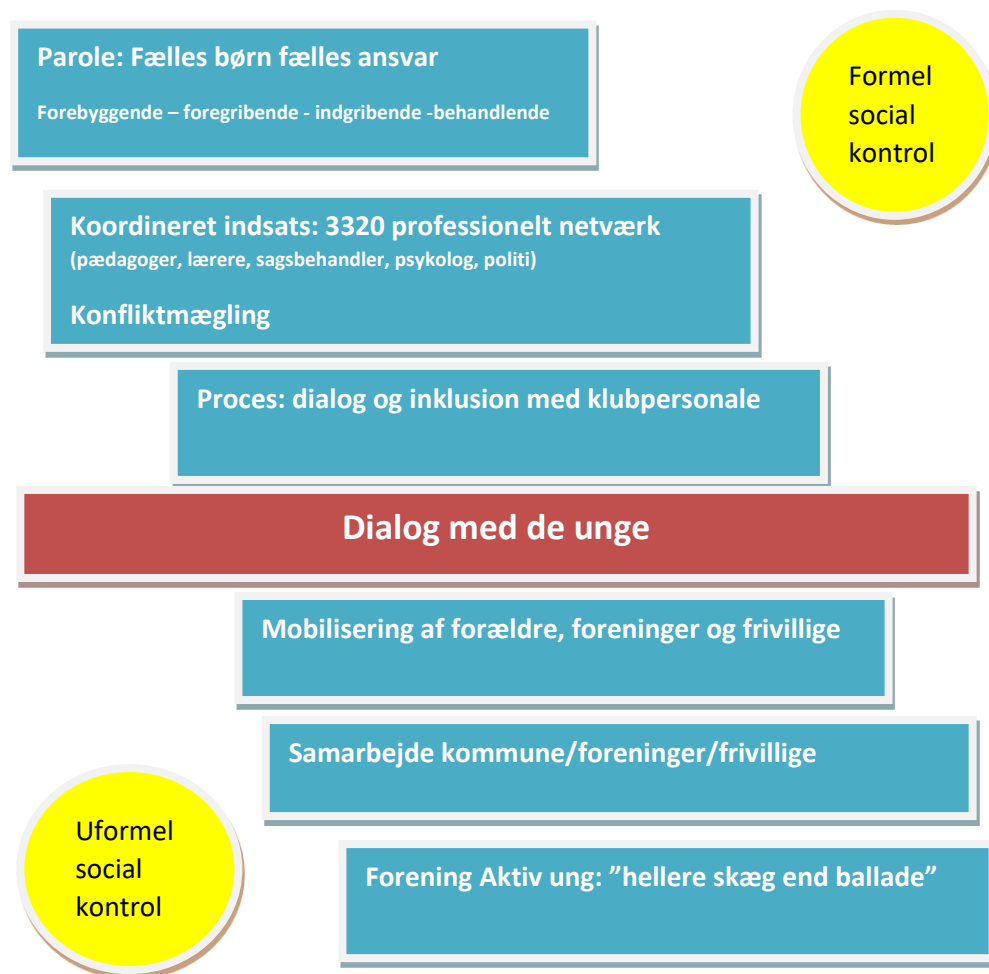
Metoden der hedder "Proces Sammenhængskraft" har til formål at imødekomme eskalerende risikoadfærd blandt unge i et givent lokalområde gen-nem et systematisk og koordineret samarbejde mellem Basen/SSP, som er kommunens opsøgende enhed, det stedlige TPL (Tværpædagogiske Ledelsesteam) samt de frivillige kræfter.

Til at beskrive metoden er der anvendt et konkret eksempel, i dette tilfælde et eksempel om unge, der udviser risikoadfærd i Skævinge, som er et lokalsamfund i på 2.600 indbyggere i Hillerød kommune. Processen i Skævinge er valgt, da det er den seneste intervention, der indeholder den højeste grad af eksplicit viden om metoden, fordi Basen/SSP netop i denne intervention har arbejdet med at nedskrive, hvad de gør og hvad der virker.

Ideen

Metoden er udviklet gennem en dialektisk proces mellem teori og praksis- samt erfaringer akkumuleret gennem flere års arbejde i lokalområderne Hillerød Øst og Sophienborgområdet.

Nedenfor ses udmøntningen af modellen i Skævinge med overblik over alle indsatsområder i "Proces Sammenhængskraft".

Det nye ved denne tilgang er, at både det uformelle og det formelle netværk er aktiveret fra starten af og at de unge er involveret hele vejen igennem. Det skaber en mere bæredygtig løsning, idet processen ikke har en start og en slutdato

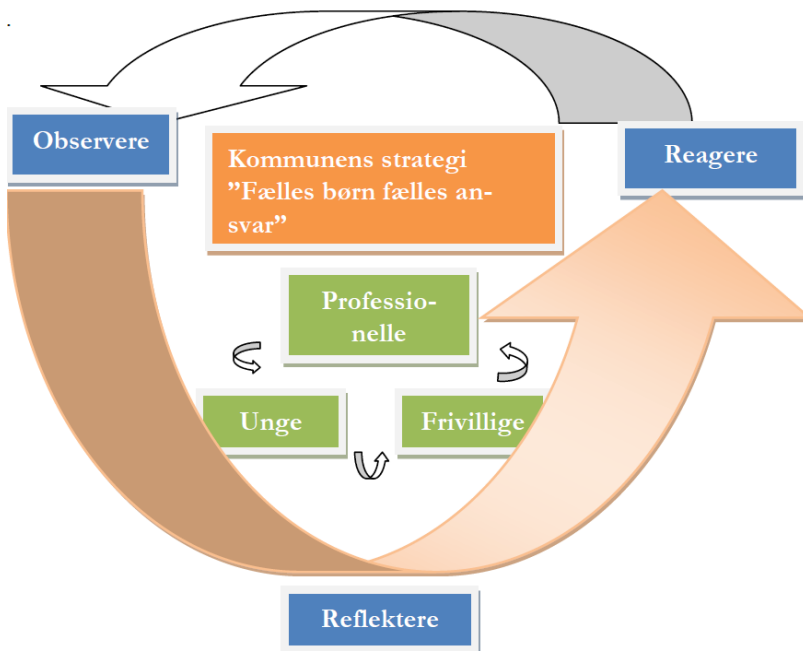
men er en kontinuerlig øvelse, der bliver forankret i både de formelle og de uformelle samfundsstrukturer i lokalområdet.

Metoder

Metoden har tre omdrejningspunkter, der er observation, refleksion og reaktion. Observation er det første omdrejningspunkt i processen. Det er her Basen/SSP sætter sig sammen med ledere fra skolen, institutioner og klubber og drøfter, hvad vi alle kan observere og dermed danner os et indtryk af situationen. Det er i denne fase af processen, at vi kortlægger samspillet mellem de forskellige operationelle aktører.

Derefter bevæger vi os ned i U'et og reflekterer over eventuelle sammenhænge og udfordringer. Som eksempel er udfordringen i Skævinge et manglende samspil de professionelle imellem, mellem de frivillige og foreningerne og samarbejdet mellem de professionelle og de frivillige

Næste skridt i processen reaktionerne på de erkendelser, vi har fået undervejs. Vi finder løsninger, ansvarlige, sted, tid, penge og handler. Derefter indgår de erfaringer vi får på baggrund af handlingerne i en ny observationsrunde og processen fortsætter. På den måde bliver bevidsthedsgraden i forhold til den enkelte udfordring øget og vi tilretter indsatsen efter det.

Den største gevinst ved at bruge denne metode har været, at den sætter processer i gang, der både inkluderer professionelle, frivillige og de unge.

Det betyder, at der bliver spillet på flere strenge på en gang, som samlet set er med til at skabe det løft i lokalsamfundet, der er med til at flytte de unge fra gruppen af unge med risikoadfærd over i gruppen af unge uden risikoadfærd.

Konkret har processen i Skævinge betydet, at der er sat en bevægelse i gang, hvor de professionelle er blevet klar over mangler i samarbejdet med andre professionelle i fx forvaltningen, de frivillige foreninger er blevet bevidste om, at de skal tilbyde andre typer aktiviteter, hvis de skal indfange de unge med risikoadfærd, et stigende antal forældre melder sig som frivillige til at lave aktiviteter med de unge, de unge har fået en stemme i byen og bliver inddraget i udformningen af aktiviteter. Det sidste har vist sig at være af afgørende betydning, da ingen nogensinde har spurgt de unge i byen, hvad de har lyst til. Da først de blev spurgt, skete der noget afgørende i processen, fordi de unge viste sig at have en masse ideer og lyst til at etablere nye aktiviteter som fx parkourbane, bålplads og at male idrætsforeningens klubhus.

Den største læring ved at bruge metoden er, at den processuelle tilgang hvor vi observerer, reflekterer og reagerer og igen observerer, reflekterer og reagerer, er med til at sikre, at alle mennesker i processen bliver taget med, bliver klogere og justerer deres handlen. Der er altså et højt forandringspotentiale i metoden.

Proces

Processen i Skævinge blev sat i gang i vinteren 2011 og kører så længe der er behov. Basen/SSP har stadig en faciliterende rolle men skal på sigt ud af processen.

Merværdi

Den merværdi, der er synlig på nuværende tidspunkt, er at lokalsamfundet er blomstret op. Den sociale og kulturelle kapital er vokset og processen er tilsyneladende med til at tydeliggøre fællesskabets betydning for byens borgere og de professionelle. Det kan blandt andet ses ved at der hele tiden kommer nye frivillige til, der ønsker at være med til at igangsætte flere tilbud til de unge. Lokale håndværkere og erhvervsdrivende deltager i opbygningen. De eksisterende foreninger åbner op og er villige til nytænkning og forandring.

De unge bliver inddraget mere i beslutningerne - de bliver hørt - og de får indflydelse på deres egen hverdag ved bl.a. etablering af aktiviteter som de synes er spændende. Eksempler er parkour, bålplads og renovering af klubhus. Der er også udarbejdet en facebookside, hvor alle der er interesseret i at opstarte nye aktiviteter, driver eksisterende aktiviteter eller deltager i dem kan mødes og udveksle information.

Der er startet en proces, hvor risikoungede mærkbart bliver ressourceunge.

Forankring og spredning

"Proces Sammenhængskraft" er ved at blive forankret i kommunens tværgående strategi for arbejdet med børn og unge "Fælles børn fælles ansvar" som et eksempel på, hvordan vi arbejder konkret med strategien.

Rent praktisk er processen forankret i Det tværfaglige Pædagogiske Ledelsesteam i Skævinge.

Processen er med til at skabe en innovationskultur, da det ligger indbygget i selve procesmetoden, at der hele tiden observeres, reflekteres og reageres.